

عنوان مقاله:

واکاوی نقاب تموز در شعر بدر شاکر السیاب

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

علی اصغر حبیبی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

انگاره ها و اسطوره ها به عنوان یکی از شالوده های میراث کهن کارکرد ارزشمندی دارند. این کارکرد به وسیله ی تکنیک های فنی و ادبی تنوع بیشتری می یابد و تاثیر عمیق تری بر جا می گذارد. شاعر معاصر برای آن که تجربه ی شعری خویش را از سطح فردی به سطحی بشری و ملموس ارتقا دهد از شخصیت های اسطوره ای، دلالتی همسو با تجربه ی معاصر خویش می آفریند و برای افزایش دامنه ی نفوذ این دلالت، از کارآمدترین شیوه های هنری استفاده می کند. نقاب از جمله تکنیک های پرکاربرد در این راستا است و نقاب تموز در شعر معاصر یکی از پر بسامدترین هاست. سیاب به عنوان یکی از پیشگامان شعر تموزی که به اندیشه مرگ و نوزایی و رستاخیز اعتقاد دارد، اسطوره تموز را در سطوح مختلف از جمله: فراخوانی، الهام گیری و همزاد پنداری و نقاب پردازی، بارهاتصویر کرده است. از این رو و با توجه به پیرامنه بودن کاربرد نقاب تموز در شعر او، در این نوشتار، فرایند بهره گیری شاعر از نقاب و دلالت های شخصیتی تموز در ابعاد گوناگون و با محورهای ذیل مورد بررسی قرار خواهد گرفت: - نقاب تموز و جانشینی محبوبه اسطوره ای (عشتار) با محبوبه معاصر (وفیقه) - آمیختگی نقاب تموز با دیگر اسطوره های هم سلک (تکنیک تعدد صداها Poly phony) - عشق تموز به عشتار و امید به دگرگونی شرایط سیاسی و اجتماعی - نقاب تموز و ناامیدی از نوزایی و رستاخیز

کلمات کلیدی:

سیاب ، نقاب ، تموز ، همزاد پنداری ، شعر معاصر عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602687>

